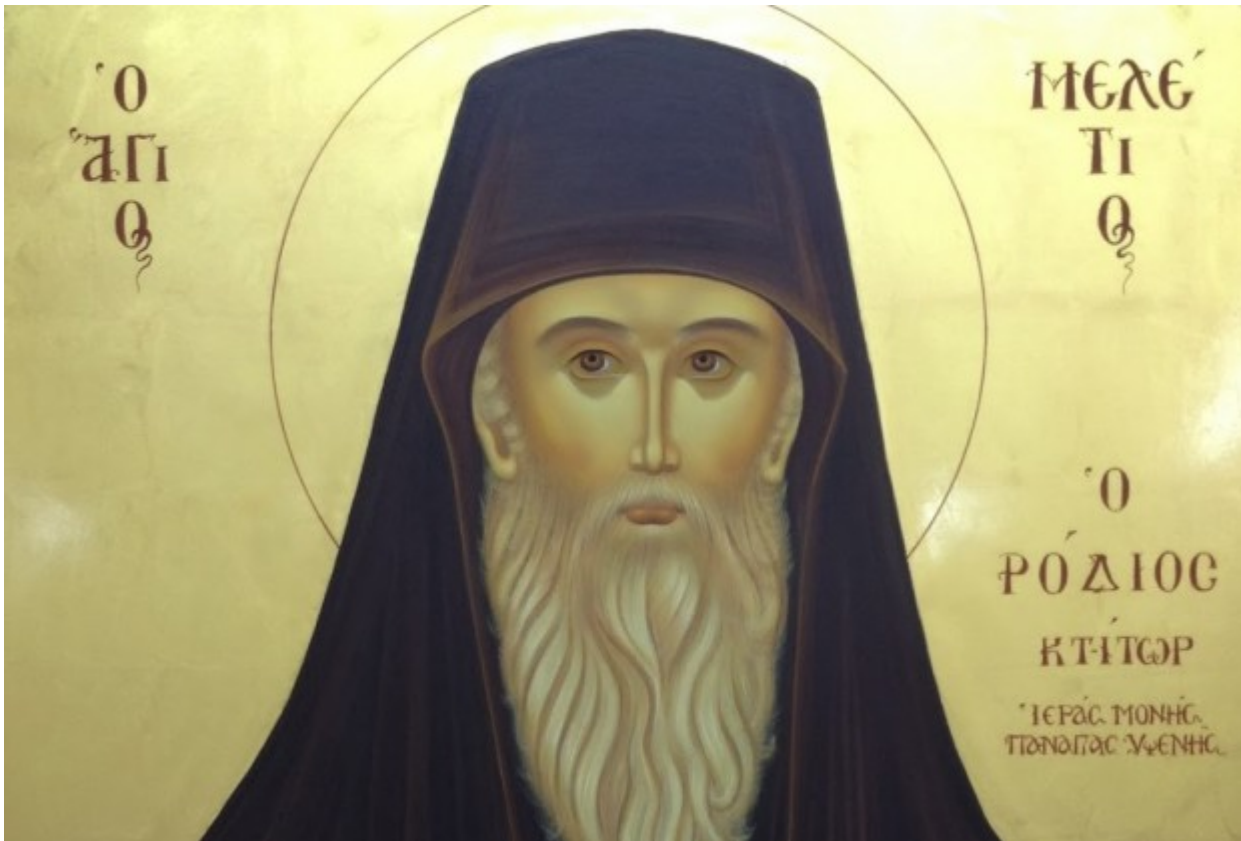

Αγιοκατάταξη του Γέροντα Μελετίου του εν

Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας συμπεριλήφθηκε από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο Ιερομόναχος Μελέτιος ο εν Υψενή της Ρόδου.

Ακολουθεί ο βίος του Οσίου Μελετίου:

Ο Όσιος και θεοφόρος Πατήρ ημών Μελέτιος, γεννήθηκε περί τα τέλη του 18ου αιώνα στο χωριό Λάρδος της Ρόδου και ονομάστηκε κατά το άγιο Βάπτισμα Εμμανουήλ.

Οι ευσεβείς γονείς του Νικόλαος και Σταματία¹ τον ανέθρεψαν κατά την αποστολική ρήση «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» και εμφύτευσαν στην ψυχή του την αγάπη προς τον Θεό και τις παραδόσεις του ευσεβούς ημών Γένους.

Από τη βρεφική ηλικία φαινόταν ότι ήταν «σκεύος εκλογής» αφού αρνούνταν να θηλάσει το μητρικό γάλα κατά τις νηστίσιμες ημέρες της Τετάρτης και Παρασκευής.

Αργότερα, όταν μεγάλωσε, μοίραζε αγαθά από την πατρική αποθήκη στους φτωχούς χωρίς αυτά να ελαττώνονται, γεγονός που προκάλεσε την έκπληξη των γονέων του, που τον είχαν προηγουμένως επιτιμήσει.

Από τον εφημέριο της γενέτειράς του διδάχθηκε ανάγνωση και γραφή και επιδόθηκε με ζήλο στη μελέτη των βίων των Αγίων της Εκκλησίας, τους αγώνες των οποίων προσπαθούσε να μιμηθεί σχολάζοντας στην αγρυπνία, την προσευχή και τη νηστεία.

Μέσα στην ψυχή του άναψε ο θείος πόθος και προτιμούσε να αποσύρεται στο δάσος για να προσεύχεται απερίσπαστος στον Θεό, με θερμά δάκρυα, ολονύκτιες δεήσεις και γονυκλισίες. Ο συνήθης τόπος που αποσυρόταν ήταν ένα σπήλαιο στην περιοχή της ερειπωμένης τότε αρχαίας Μονής της Υπεραγίας Θεοτόκου του Ύψους.

Κάποια νύκτα ενώ βρισκόταν κοντά στη Μονή προσευχόμενος παρατήρησε στήλη υπέρλαμπρου φωτός να κατέρχεται από τον ουρανό και να στέκεται πάνω από ένα αιωνόβιο δένδρο ελιάς. Απόρησε βλέποντας το παράδοξο θέαμα, πλησίασε στο μέρος εκείνο που υποδείκνυε το ουράνιο φως και βρήκε μία παλαιά Εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Γονάτισε με δέος, την σήκωσε στα χέρια του και την ασπάστηκε με πνευματική χαρά και αγαλλίαση ψάλλοντας ύμνους δοξολογίας στον Θεό και άσματα ευγνωμοσύνης στη Θεομήτορα για τη θαυμαστή ευδοκία της χάριτός της.

Μία από τις επόμενες νύκτες του εμφανίστηκε σε όραμα η Μητέρα του Κυρίου λέγοντάς του να ανεγείρει στον τόπο της ευρέσεως ιερό Ναό επ' ὀνόματί της και να ανοικοδομήσει την κατεστραμμένη Μονή.

Παράλληλα του υπέδειξε το μέρος όπου θα έπρεπε να σκάψει για να εξασφαλίσει το ποσό που απαιτούσε η οικοδομή.

Ο Όσιος υπάκουσε και σκάβοντας εκεί που του υπέδειξε η Θεοτόκος ανακάλυψε κάποιο κρυμμένο θησαυρό.

Έχοντας τη βεβαιότητα της παρουσίας της χάριτος της Θεομήτορος εξασφάλισε την απαιτούμενη άδεια από τις τουρκικές αρχές, οικοδόμησε τον ιερό Ναό και γύρω απ' αὐτὸν κελλιά.

Έλαβε το αγγελικό Σχήμα, μετονομάστηκε Μελέτιος και εγκαταστάθηκε εκεί αγωνιζόμενος με υπερβάλλοντα ζήλο τον καλό αγώνα της μοναχικής πολιτείας.

Για την υπερβάλλουσα αρετή του και την καθαρότητα της πολιτείας του ο Αρχιερέυς του τόπου τον χειροτόνησε Διάκονο και Πρεσβύτερο, του ανέθεσε το διακόνημα της πνευματικής πατρότητας και τον εγκατέστησε Ηγούμενο της επανιδρυθείσας Μονής. Η φήμη του ξαπλώθηκε σε όλο το νησί και πολλοί τον επισκέπτονταν για να εξομολογηθούν τις αμαρτίες τους και να ακούσουν τις πνευματικές νουθεσίες του.

Συχνά επισκεπτόταν ο ίδιος τα χωριά του νησιού για να λειτουργήσει, να εξομολογήσει τους κατοίκους, να τους στερεώσει στην αληθινή πίστη και στα έργα της ευσεβείας και να ενισχύσει το φρόνημά τους στις δοκιμασίες που υφίσταντο λόγω της δουλείας.

Έχοντας χάρη από τον Θεό με την προσευχή του θεράπευσε ασθενείς και ελευθέρωσε πολλούς δαιμονιζομένους από την επήρεια των ακαθάρτων πνευμάτων.

Είχε στο έπακρον την αρετή της ελεημοσύνης και κανείς απ' όσους ερχόταν και ζητούσε την αρωγή του δεν έφευγε χωρίς να λάβει τα αναγκαία.

Φιλοξενούσε με αβραμιαία διάθεση τους επισκέπτες και δεχόταν στη Μονή τους καταδιωκόμενους από τους οθωμανούς προσφέροντάς τους αντίληψη και προστασία. Προέτρεπε με σθένος τους Χριστιανούς να μένουν σταθεροί στην πίστη των πατέρων τους και να ζουν σύμφωνα με τον λόγο του Θεού.

Ιδιαίτερα επέμενε ο μακάριος να διδάσκει τις Χριστιανές γυναίκες να αποφεύγουν τις σαρκικές σχέσεις με τους αλλοθρήσκους και να μη συνάπτουν γάμους με αυτούς. Οι διδαχές του ενοχλούσαν τους οθωμανούς, οι οποίοι έψαχναν ευκαιρία να τον δολοφονήσουν.

Αφορμή για να εκτελέσουν τα ασεβή σχέδιά τους στάθηκε η περίπτωση της αδελφής ενός Επιτρόπου της εκκλησίας της Λάρδου, η οποία είχε άνομες σχέσεις με τους οθωμανούς ζαπτιέδες της Λίνδου.

Ο Όσιος, όταν το πληροφορήθηκε, συνέστησε στον αδελφό της να την παροτρύνει να σταματήσει τα αμαρτωλά έργα της. Το ίδιο έκαναν και οι δημογέροντες του χωριού.

Οι συστάσεις τους έγιναν γνωστές στους οθωμανούς και προκάλεσαν την οργή τους. Πήγαν νύκτα στη Λάρδο, δολοφόνησαν δύο δημογέροντες και έπειτα πήραν τον δρόμο προς τη Μονή για να σκοτώσουν και τον Όσιο. Απέτυχαν όμως του

σκοπού τους, γιατί αυτός είχε πληροφορηθεί τα σχέδιά τους και είχε αποχωρήσει έγκαιρα από το Μοναστήρι.

Έχοντας πόθο για ησυχαστική ζωή ο Όσιος αποσυρόταν συχνά σε ένα κοντινό σπήλαιο, την ύπαρξη του οποίου δεν γνώριζαν οι αλλόθρησκοι. Επιστρέφοντας κάποια ημέρα στη Μονή ένας τούρκος, ονόματι Αλής, είδε να τον συνοδεύει κάποια ωραία γυναίκα και έκανε πονηρές σκέψεις γι αυτόν. Τον ακολούθησε και τον είδε να εισέρχεται στον Ναό μαζί με την γυναίκα.

Μετά από λίγο εισήλθε και αυτός αλλά μέσα υπήρχε μόνο ο Όσιος προσευχόμενος. Άρχισε να τρέμει και τα μέλη του παράλυσαν. Κατάλαβε ότι η γυναίκα ήταν η Θεοτόκος και έπεσε στα πόδια του ζητώντας συγχώρηση για τον πονηρό λογισμό του.

Ο Όσιος τον θεράπευσε και εκείνος από ευγνωμοσύνη αφιέρωσε στην εικόνα της Παναγίας το μέχρι σήμερα σωζόμενο χρυσό περιλαίμιο.

Άλλοτε πάλι ο Όσιος βρισκόταν στη Λάρδο και θέλησε να επιστρέψει στη Μονή μέσα στη νύκτα. Το ποτάμι είχε πλημμυρίσει και η διάβαση ήταν αδύνατη.

Αυτός όμως δεν επέστρεψε, έκανε το σημείο του Σταυρού πάνω στα νερά, πέρασε με θαυμαστό τρόπο χωρίς να βραχεί και συνέχισε το δρόμο του, ο οποίος φωτιζόταν από ένα ουράνιο φως που κινούνταν μπροστά του καθώς πεζοπορούσε, όπως μαρτύρησαν κάποιοι βοσκοί που έγιναν αυτόπτες του παραδόξου πράγματος.

Ο Θεός επέτρεψε ο Όσιος στα τέλη της επιγείου ζωής του να δοκιμαστεί και να επαληθευτεί στο πρόσωπό του το ψαλμικό «Κύριε εδοκίμασάς με, και έγνωσ με». Ένας Τούρκος διέφθειρε και κατέστησε έγκυο μία Χριστιανή από τη Λάρδο, ονόματι Πελαγία, η οποία έπασχε από νοητική στέρηση.

Όταν έγινε γνωστή η εγκυμοσύνη της, οι τούρκοι την ανάγκασαν να υποδείξει τον Όσιο ως πατέρα του κυοφορουμένου βρέφους.

Τον κατήγγειλαν στον Μητροπολίτη Ρόδου, ο οποίος τον κάλεσε σε απολογία. Ο μακάριος Μελέτιος, που βρισκόταν ήδη σε προχωρημένη ηλικία, δεν μπόρεσε να αντέξει τις αιτιάσεις και εξέπνευσε μπροστά στα πόδια του Αρχιερέως.

Η συκοφαντία όμως αποκαλύφθηκε όταν θέλησαν να ετοιμάσουν για την ταφή το σώμά του και ο Αρχιερέυς έδωσε εντολή να κηδευθεί το εξαϋλωμένο από τους αγώνες της εγκρατείας σκήνωμά του στον περίβολο του Μητροπολιτικού Ναού των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Όταν αργότερα ανοίχθηκε ο τάφος του βρέθηκαν ευωδιάζοντα τα λείψανά του εις

μαρτύριον της αγιότητάς του. Σήμερα στην ιερά Μονή της Υψενής φυλάσσεται η τιμία κάρα και μικρό μέρος των τιμίων λειψάνων του.

Ο Όσιος έλαβε από τον Θεό τη χάρη να ενεργεί θαύματα σε όσους με πίστη τον επικαλούνται και ζητούν την αντίληψη και προστασία του.

Πολλές φορές έχει παρουσιαστεί σε ασθενείς δηλώνοντας το όνομά του και θεραπεύοντάς τους από ασθένειες. Συγκλονιστική είναι η μαρτυρία ευσεβούς Χριστιανού από την Αρχάγγελο ο οποίος τον συνάντησε καθ' όδον έξω από το χωριό Πυλώνα, και τον μετέφερε με το αυτοκίνητό του μέχρι έξω από την Λάρδο, στη διασταύρωση του δρόμου που οδηγεί στο Μοναστήρι.

Όταν ήλθε στη Μονή και προσκύνησε την Εικόνα του κατάλαβε ποιός ήταν ο ηλικιωμένος Κληρικός τον οποίο είχε συναντήσει και έφυγε διακηρύσσοντας παντού τη θαυμαστή εμφάνεια του Οσίου.

Απολυτίκιον. Ήχος α . Της ερήμου πολίτης.

Τον φωστήρα της Λάρδου, Ροδονήσου το καύχημα, και της Υψενής του σεμνείου, θεοφόρον δομήτορα, Μελέτιον τιμήσωμεν πιστοί, ως σκεύος ουρανίων αρετών· πρυτανεύει γαρ θαυμάτων τας δωρεάς, τοις πόθω αναβοώσι· Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια σου, πάσιν ιάματα.

Πηγή: romfea.gr